

[Poul Hansen (Kalundborg).]

stærke aktivitet i sommer, at regeringen skulle have pumpet altfor store beløb ud i boligbyggeriet. Nu har den højtærede finansminister jo allerede anført, at det igangværende boligbyggeri ligger i overkanten af, hvad regeringen tilstræber, men han har også samtidig — og det vil jeg gerne understrege — gjort opmærksom på, at det ikke alene er investeringen i boligbyggeriet, der ligger på et højt niveau for tiden; det gælder også anden byggevirksomhed. I „Statistiske Efterretninger“ for 28. august viser en oversigt over byggevirksomheden i første halvår i år, at der nok var et boligbyggeri i gang, som udregnet i etageareal lå 20 pct. over det tilsvarende areal pr. 1. juli i fjor, men samtidig var der såvel for fabrikker og værksteder som for landbrugsbygninger tale om en væsentlig større procentmæssig stigning. Jeg nævner det blot for dermed at slå fast, at byggepresset, om man kan sige det sådan, ikke alene kommer fra boligbyggeriet. Nu vil det naturligvis være forkert at bremse de produktive investeringer — det er jo dem, der skal være med til at danne grundlaget for øgede eksportindtægter i fremtiden — men der er, synes jeg, god grund til, som det også er fremgået af regeringens oplæg, at have opmærksomheden henvendt på, at godt en trediedel af de midler, der sættes ind i byggevirksomhed, går til reparationer og ombygning. Denne del af byggevirksomheden hverken kan eller skal sættes i stå, selvfølgelig, men det forekommer nu rimeligt, at man forsøger også en vis afdæmpning på dette område i stedet for udelukkende at rette søgelyset mod boligbyggeriet.

Iøvrigt skal jeg afstå fra at omtale enkeltheder i de fremsatte lovforslag; dem vil der jo blive anledning til at vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Vi ser altså fra vor side således på situationen, at både den øjeblikkelige valutastilling og den udvikling, der kan ventes, nødvendiggør, at der nu gribes ind i det omfang, som regeringens forslag er udtryk for. Det er også vor opfattelse, at det må være en opgave for alle partier herinde at medvirke til gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger. Vi kan ikke se, at nogen med rette kan unddrage sig med-

ansvaret — hverken for, hvad der er sket, eller for de fremtidige forhold. Regeringen har ikke for sit vedkommende fralagt sig noget ansvar, den har taget det op dels ved foranstaltninger, der tidligere er truffet, og dels ved at fremsætte de forslag, som nu altså ligger foran os, og om hvilke den højtærede finansminister i går udtrykkeligt sagde, at de var fremsat til forhandling. Til denne forhandling er vi altså fra vor side parat, og vi ser naturligvis gerne, at der opnås bred tilslutning til de foranstaltninger, der kan blive enighed om. Det, der nu for os og vel også for befolkningen er spørgsmålet, er da, hvorledes man fra de øvrige partiers side vil stille sig.

Efter hele den pressekampagne, vi har været vidne til, kan jeg udmærket se den stærke fristelse for i hvert fald væsentlige dele af oppositionen til at sige nej til det saglige arbejde og rette bestræbelserne mod det politiske mål at komme den nuværende regering til livs. I det hele taget har man et temmelig stærkt indtryk af, at der er kræfter her i landet — også kræfter, der ikke træder tydeligt offentligt frem, men som i hvert fald hverken savner indflydelse eller pengemidler — der er stærkt optaget af, at situationen udnyttes netop til dette formål; det kan man jo så prøve, hvis man vil, men ingen af de foreliggende reelle økonomiske problemer bliver løst ad den vej. (*Erik Eriksen*: Hvad tænker De på?). Jeg tænker bl. a. på en ledende artikel for nogle dage siden i dagbladet „Børsen“; den talte, synes jeg, et ganske tydeligt sprog. Man vil, hvis man vil følge den vej, som deri er angivet, blæse op til en kamp, der meget vel kan forværre selve den økonomiske situation, ligegyldigt hvem der derefter skal gennemføre de nødvendige foranstaltninger, og hvorledes de skal gennemføres.

Der er en betragtning til, jeg gerne vil tage frem, og til glæde for det ærede medlem hr. Erik Eriksen skal jeg ganske præcist angive, hvorfra jeg har den. I nogle venstreblade, bl. a. „Horsens Folkeblad“ for 26. august, har jeg set en betragtning fremsat, hvori man efter de sædvanlige angreb på den nuværende regering drager den slutning — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat —

„...at Hedtoftstyret denne gang får